ГОДИНА XXII. На Цетињу, у суботу 12 јуна 1893. БРОЈ 24.

Излази суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ и АУСТРО УГАРСКУ на годину 6 ф., на по године 3 ф., на четвр године 1 ф. и 50 новчића.

За БОСНУ и ХЕРЦЕГОВИНУ и све остале земље у ЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на годину 20 франака, на по године 10 франака, на четвр године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се у плаћеним писмима београдској администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а може се и мјесто уплатницама на пошту у Котор. Дописе шаљу се уредништву. Рукописе се не враћају.

За огласе плаћа се, по простору ваља научу не испити, 7 новчића од реда за први пут, а за сваки даљи пут по 5 новчића. За огласе плаћа и на дуже времене попуста се.

ДУБРОВНИК.

Од вавда нам је Дубровник дана,
Богатством својим надмо се; па,
Мудрошћу глава примасте трубе!

Дубровнику Зоту на' сестру Дуби,
А она нама примаје братом.

Данас први пут, што се памти, хитају у једно коло у Дубровнику наши умни трудбеници из Београда, Загреба и Новога Сада, и жељни браћа из Босне и Херцеговине, из Далмације, Боке, и наше отаџбине, Црне Горе.

Ту ће се дакле састанути преставници пијелога српскога и хрватскога народа, а састаће их ту свијех једна пошта и једно одушевљење, што се распламтило од мора до Дунава приликом тристогодишњице од рођења једнога сина дубровачког, највећега нашега пјесника, Ивана Гундулића.

Да! дух Ивана Гундулића, који дише из његове бесмртне епопеје, коју је народ по цијелом приморју два вијека преписивао, што најбоље свједочи, колико је народу годила и колико потребита била душевна пића, што је у њој нађе — тај дух силом свијех прилика ради [illegible] браћу уједињава пред сјеном ве[illegible]ика, на гробу његовоме, у н[illegible] свише граду!

Од држав[illegible] била је пала и Босна, и Деспотовина, и Херцеговина, а од Ивањбеговине само су биле неприступне горе при Лопћену сачувале у цетињском манастиру пошљедњу искру народне самосталности — од негдашњега пространога царства Душанова; и све културне тековине овијех држава, које су српски народ онда уједињавале са осталијем културнијем свијетом, — била је сатрла туђинска нога силнога освајача.

Уз то се Дубровник био попео до врхунца своје славе. Тргујући са истоком и са западом био се обогатио, што је услов свакој просвјети. Владајући се мудро у опћењу са оидашњијем државама, Дубровчани су имали своје особите по свијема оидашњијема свјетскијема трговачкијем средиштима, и своје заступнике код свијех дворова. [illegible] и подићи углед малене републике, коју су српски владаоци вазда називали, обдаривали је и земљиштем и привилегијама, и држали је као своју ризницу и прибјежиште у случају какве погибли.

Дубровачко бродовље, као средство трговачкога саобраћаја, било је тако моћно, да је Карло V., у чијој држави није сунце залазило, тражио дубровачко савезништво у своијем прекоморскијем походима!

Са богатством трговачким и прекоморски саобраћај доносио је Дубровнику и просвјету особито из Италије и Цариграда. Што више, кад је пао Цариград, (1453) многи учени Грци нађоше прибјежишта у Дубровнику, као што су га били нашли у Италији; и као што је њихов уплив потакао препород у италијанској књижевности, тако је добротворно дјеловао на препорет дубровачке књижевности.

У Дубровнику се тако било сабрало богатство и знање; а као самостална државица на херцеговачкоме приморју Дубровник је вјековима био прибјежиште великаша из сусједне Босне и Србије, гдје се вјекрашњала народна култура; тако је овај народно-културни елемент у Дубровнику приномогао народноме духу, који је живио са херцеговачкијем планина и рудина, да народни језик и народни правац у дубровачкој књижевности одржи побједу над туђинскијем.

Тако се развила дубровачка република, која „шаље флоту, опрема посла[illegible] [illegible] у [illegible] себи поштова[illegible] [illegible] и подићи углед малене републике, коју су српски владаоци вазда називали, обдаривали је и земљиштем и привилегијама, и држали је као своју ризницу и прибјежиште у случају какве погибли.

Дубровачко бродовље, као средство трговачкога саобраћаја, било је тако моћно, да је Карло V., у чијој држави није сунце залазило, тражио дубровачко савезништво у своијем прекоморскијем походима!

Са богатством трговачким и прекоморски саобраћај доносио је Дубровнику и просвјету особито из Италије и Цариграда. Што више, кад је пао Цариград, (1453) многи учени Грци нађоше прибјежишта у Дубровнику, као што су га били нашли у Италији; и као што је њихов уплив потакао препород у италијанској књижевности, тако је добротворно дјеловао на препорет дубровачке књижевности.

У Дубровнику се тако било сабрало богатство и знање; а као самостална државица на херцеговачкоме приморју Дубровник је вјековима био прибјежиште великаша из сусједне Босне и Србије, гдје се вјекрашњала народна култура; тако је овај народно-културни елемент у Дубровнику приномогао народноме духу, који је живио са херцеговачкијем планина и рудина, да народни језик и народни правац у дубровачкој књижевности одржи побједу над туђинскијем.

Тако се развила дубровачка република, која „шаље флоту, опрема посла[illegible] [illegible] [illegible] [

У руској престоници, донеси уводни чланак о данској предстојећој прослави, из мога вадимо шљедећа мјеста:

Мала Кнежевина Црна Гора, она југославенска Шпарта, припрема се да прослави у животу југословенства веома ријетку али у солидно важнију историјску свечаности чисто културног значаја. Све се припрема не чине за уговорену славу славног бојног догађаја, као што нам и нехотице на ум долази, нада чујемо спомињати Црну Гору, чија историја није ништа друго него дуги ред славнијех битаа и сјајнијех побједа.

Ма како да звучи парадоксно, ипак је предстојећа прослава свечаности у истини само културна свечаности, на коју се позивају гости у престоницу приморску, другитисна и кнежевина удружења и представници свијех племена, што састављају велику словенску породицу, да се ту прослави јубилеј, што је у историји словенског развитка од симпатичног значаја.

Четири је сто година прошло, од како је књижевствене монастира Св. Николе на Ободу у Цркви Гори прва словенска, ћирилицом словена печатана, правна књига „Осмогласник" на свијет изашла, која се тако од учених свијета сматра најстаријем спомеником словенског печатања књига на словенском југу.

Остаје знаменито да су у доба, кад су османлије, освојивши балканска полуострва, хришћанске народе — Грке, Бугаре, Србе и Арбанасе — подјармили, па и сјевер Европе својим војевањем походили пријетили, Господари Зете — како се тада звала Црна Гора као независна дио српске царевине — нису времена налазили, да упоредо другијех слободнијех и обрановитијех држава држе ријеч, у мисоној малој мјесним турском војском опруженој земљи темељали просвјетни Гутенбергов тако брзо уновиђу и који се користују.

Господар Црне Горе поврх се са својим јунацима и вјернијем народом равнаја у планине повуче, да непријеђе остатке српске независности недотакнуте за будућност сачува. Кнез Иван Црнојевић одио је тада, г. 1483, у Италију, да овамошње владоце и моћну млетачку републику позове у помоћ; већ и прије је исто отац Стефан Црнојевић и он исти био се великим млетачким јунацима против Турака ратовао. Тада се недјелом турске [illegible] прад бјежаше [illegible] је мјесто Св. Саве [illegible] независност Х[illegible] пред сва моћним Турцима. [illegible] је [illegible] стаклену на Жабљак [illegible] Петровић. Ту [illegible] је у бједу бједу Цетиња [illegible] 1484, а стаде правне књиге печатати у [illegible] разпросирати. [illegible] је [illegible] правио се острва Правило у Скадарском језеру.

— — — — — — — —

Срби, који су тада Југословенима на челу стојали, нијесу у ничему заостајали иза осталијех хришћанскијех народа у Европи, као што доводи свједочи „Душанов законик (1394). Тада у вријеме владе чесног краља, који је под именом Карла IV за римско-германског Цара био изабран (1346—1378), српски калуђери одили су у Праг, гдје је за њих био подигнут словенски манастир, који још постоји и зове се „Na Slovanech;" средствима овијех калуђера још тада су постојала своје душевне између Чеха и Југословена. Она су [illegible] и у Русију и спојили су другитисна свезе између српског народа и другијех сродних по вјери и крви племена. Они одношаји за дуго вријеме прекинуто се косовском катастрофом (1389), која је имала послиједицом распад српске царевине. Тада је наступила на Балкану црна ноћ робља тешкијех искушења и подјармљења, али предања славне прошлости живјела су једнако у српском народу, а тада му је културна тежња Кнежева из славне куће Црнојевића неку свјетлост дала и наде освјетлила. У правилном сачувању, да је света вјера једина остала, на чом се душевно и народно јединство између српског народа у турском јарму може одржати, приморски Господари бринули су се да потлаченој браћи пружају душевну храну, распрострањујући међу њима правне књиге. Тијем се може и разумјети, како су сва српска племена онда мале Црне Горе, Херцеговина, Босна, Стара Србија и Арбанија, сасвим од Црне Горе своје [illegible] очекивали, и [illegible] Господарима на сада срећно владајуће од 1696 породице Петровић. Цијенила тако тијесно симпатичну и [illegible] чему захвалност и одношај могућу Црној српских јуначкијех дјела за ослобођење српског народа, за које су приморски Кнежеви на срећно владајуће Кће веће не заслуге стекли, они не заборављају културне тежње својијех средина, и упоредо иницијативи владајућеса Кнеза Николе I. имо се захвалити, да се уношења веће заслуге Кнежева Црнојевића за минулацију српског народа опет обнавља предстојећом јубиларном свечаношћу.

— — — — — — — —

ПРЕГЛЕД ЛИСТОВА

Под насловом **Русија и Словенство** новосадски „Бриник" доноси чланак из пера Др Полита Десанчића, у коме одговара кнезу Мешчерском, који је ударио на тежње „слов благотвор. обштества петроградског", приликом његове 25 годишњице. Намеђу осталога Др Полит пише:

Тек у најновије доба, од кад су стари у Бугарској [illegible] [illegible] Русији [illegible] [illegible] Русије [illegible] [illegible] [illegible]

сеских срп. пјесама — бијаше три сата иза подне, кад су први наш нас почели долазити и тако су непрестано у редовима, од сво три вјероисповијести долазили, до сјутрашњег растанка на Румију.

У самој присвој зори, кренули смо побожном литијом уз румијску стрмен — но ништа нема пута по тим постонима — није се могло ићи у правилном реду; свештеник обучен у одежде пошао је, а пред њим је носио вјеронаучарје са крстом, остали су нашли гологлави, а једна мајда женска, од приближно 18—20 година ићаше боса, па баш сам дошао, бјеше се завјетовала, јер пређаше од главобоље.

Јутро бјеше дивно као оно то мајско, али кад смо стигли при самому врху, осјетили смо јаки студ — послије нијог једног и по сата хода, стигли смо на врху по носно Румије, свештеник је одмах отпочео обредно молење, обилазећи крстним ходом ово развалина храма св. Тројице. — Послије молења дигли су се звјери и жртва Богу (спаљивање вонтамих свијећа.) Онда смо стали, очи упрати у далеко поље, које се ова висина дохвата, од Јадранског мора до висових Острошких греда, до Пљеваља до недостижне Кома, на арбанашке горе, Скадар, језеро сјајно и пространу равни са оне стране Скадра до Проклетија.

То јутро бијаше магла пала у равни Лешној и свијерној те не могасмо по жељи нашој видјети онако лијепо. Занета мислим, да са ниједне наше планине, нема дивнијег и ширег погледа но са ове. —

Овдје гледаш мора со завјета.

Данас је Бога и Кучка горе!
И сво је дивно ухвати до мора!
Стрмо да је Лешкоп и Проклетија,
Лијен је Гарач, дивна Гусиња!
Нема су радна, богата сала и т. д.

Балканска Царица.

Молиоца било је око 300 душа, сво три вјероисповијести, заиста лијепо бројно, давно број овогодишњих румијских молиоца био је већи но многих година, а тако и мало од прошлашње свечаности, али дај Боже, па ће и број молиоца свако године сво то више расти. — Иза тога смо сишли на долу румијском, ће молиоци уз ову вјачају свечаност, приходају и народне игре, али ове године није било ни вашијех игара, до што само мало чобанчад бацаху се камена. —

Досјетио, у свом допису жели, да би требовао ауторитет, који би руководио свуп при играма и односно комада. — Ја сам мишљења, да овај свуп главну цијељ има, одати топле молитве Свемишњему, а игре то је мошто споредно, а то малијех, а што се тиче комада, то је њихов (Мисуљићам) обичај, и што они примају свакога који дође, као свог госта — познатога или непознатога — равно.[1])

Са доле нијеи смо знали ко може ни ону велику стрмен, што по веле, „као нос." — Дан смо сишли у подножију, а отолен смо сви осим Мухамедијанца „арсним редом" пошли у цркву, храму св. Николе, ће је свјештеник одслужио божанствену литургију.

Црква је на врх Сеоца, врло мала, без звонника, олтар није одвојен, нит има иконог „иконостаса", око цркве простире се мало гробље.

Послије богослужења, разишли смо се по домова да ми духовне хране, потаји јенимо се и тјелесном — а послије обједа свак својим путем, славећи и хвалећи Господа!

Један посјетилац.

[1]) Тај лијепи и вјерски обичај при свечаним састанцима не би требао напуштати, него напротив задржавати. У.

Књижевност, умјетност и просвјета.

ИВАНУ ГУНДУЛИЋУ.

Јави се са'јету, н'о смртни дуде,
На тако мјеста једнијем треном:
И стоја мртви толико дета
У засјен моју под чудним волом:
На ето дође и тамо доби,
Да сунце сија из твога гроба. —

Вјекова бише у страшној борби:
Што један ствара, то други руши:
Жеља се твоја у њима мила,
Гледећи Српство како се гуши:
По њиа није без мало биа,
Да неће своја добити прила. —

Сво славске биле сад моли воде,
Српско се небо од пјесме кори....
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . —

Мучени нен'о бедова наших,
Што трошан земи у ледном гробу,
Животом мојим сада се срећо
На нову радост у овом добу,
Кад сјенна твоја Србина буди
И јавља дору само му руди. —

Ти устаа мртви из хладно раке
И Српство твоје устаа мора:
Срећа је редом — доба је тако —
Да недри лице од плачних бора;
И поче, сво да жоја ирсе,
Ђо прво твоје помоћ пи'ј'ке. —

Сиро си сјеме зубави, слоте,
Од кога сам и данас плод,
Да српске душе са њим се сладе,
Да њиме ирсе сви српски род.
Да дише вруну прошлу, давну,
Што гледа тужно на прошлост славну. —

На то хиреи са свијех страна
На позиоц хита по твоме трубу,
Да пред њим клеше и клетву метне,
Да ниме неће пјанити злобу;
Но жељну слогу и братство мило,
Толико доба без ког је било. —

Даже ти спомен славноме праху,
Којег је нада у српу ирсо;
Нек иде свијет, нек иде доба
Ко то ти диже и ко си био! —
Сад промо поздон са оних гора,
Ђо жеља твоја свнути мора! —

Цетиње, 10 јунија 1893.

Јован Рогановић.

(Друштво за потпомагање сиротних Срба ђака на великим школама у Бечу"), послало нам је да се штампа шаљедећи Наређајтај о стању благајне своје:

I. Неокрњена главница: 1450 фор.

II. Ручна благајна:

а. Приход:

1. Од год. 189⁰/₁ остало чисто	197 ф. 25 н.
2. До 1 јунија 1893 од добровољних прилога, чланар.	492 ф. 79 н.
3. Интерес	33 ф. 58 н.
Приход свега	723 ф. 62 н.

б. Издатци:

1. Приномоћи издато:	185 ф. — н.
2. На друштвене потребе:	13 ф. 69 н.
Свега:	198 ф. 69 н.
Кад се од прихода	723 ф. 62 н.
одузме издатак	198 ф. 69 н.
Остаје у ручној благајни . .	524 ф. 93 н.

У год. 189⁰/₁ уписаше се за чланово помагаче са прилогом од 10 фор.: г. г. Давид Турчић трг. у Новом Саду и Симо Малић трг. из Бос. Градиске.

За редовне чланове са прилогом од три форинта г. г. Ђорђе Марић дрд. мед., Димитрије Г. Стојановић правник, Јордан Стојић мед., Благоје Николић дрд. мед., Славко Милетић дрд. мед., Коста Бреднаровић мед., Петар Пуделић ст. шум., Лујо Грмовић правник, Петар Јовановић дрд. мед., Илија Бајић мед., Јов. Милорадовић техничар, Перо Тодоровић трг. и Стево Марковић трг.

Добровољне прилоге дадоше: г. Др. Михајло Пап у Рисну скупио 24 фор. и приложише по 5 фор.: г. г. Др. Мих. Пап и Јаша П. Поповић; по 2 фор.: г. г. Марко Ковачевић трг., Ђуро Пиновић, Симо Ј. Ћатовић, Алекса П. Ђурковић; по 1 фор.: г. г. Гојко Ћатовић, Матар Катурић тајн. опш., Мило Бунчић, Мато Брасновић, Васо Петковић и Петар Јовановић.

Г. Др. Божо Курајица у Дубровнику скупио 21 фор., а приложише по 10 фор.: г. Матија Грацић дрд. права; по 5 фор.: г. Божо Пилато; по 2 фор.: г. г. Др Божо Курајица, Др. В. Матијевић, Др. Ант. Пуделе; по 1 фор.: г. г. Л. Бона и П. Јов.

По 0 фор.: г. Милан Кисдовић; по 1 фор.: Јоца Шајновић и Мих. Мојић.

* * *

У години 189⁰/₁ уписаше се за чланово помагаче са прилогом од 10 фор.: г. г. Маринија мисл Бошда маст. Др. Стан. Поповић, Варварин (прешо г. Свет. Адамовић); м. п. из Србије (прешо г. Мил. Туцаковић).

За редовне чланове са прилогом од 3 фор.: г. г. Димитрије Р. Стојановић правник, Јован Милић правник, Матија Грацић дрд. права, Славко Милетић дрд. мед., Др. Никола Вујић, Милан Недељковић, Коста Алексић мед., Јован Рубрицијус дрд. мед., Душан Петровић мед., Драг. Недељковић мед., Војислав Кутинић мед., Петосјав Вујадинић дрд. мед., Петар Јанковић правник, Душан Радојчић правник, Илија Бајић мед., Недо А. Пешић дрд. мед., Димитрије Марић мед., Ђуро Грубор филозоф, Мита Јосифовић трг., Перо Пановић дрд. мед., Урош Дечанац правник, Душан Богдановић правник, Милош Бабић правник, Ђока Петровић фил., Коста Бира.

Добровољне прилоге дадоше: Ђко Јосифовићево скупиле у Бечу 31 фор., а дарујаше по 10 фор.: г. Др. Стан. Поповић; по 5 фор.: Ђко Јосифовић; по 1 фор.: Ђка Јелка Хаџи Ристић, г. г. Мил. Јосифовић, Свет. Лорић проф., Пајета и Мих. Хаџи Ристић, Перо Јефтановић правник, Др. Никола Вујић, Матија Грацић дрд. права, Коста Алексић мед. Коста Бира, Др. Кисић, барон Мил. Живковић, мали прилоги изнашају 4 фор.

Г. Ђорђе Карајовановић скупио у Београду 105 дин. а приложише дружине: „Побратимство" 30 дин., „Обилић" 30 дин., „Дапчић" 20 дин., Учитељско удружење 25 динара.

Срп. вјерн. друштво „Лоза" од прихода св. Свете бесједе 218 фор. и 10 н., 100 дин. и 30 пара у сребру и 27 дин 30 пара у злату.

По 5 фор.: г. г. В. Јанић учит. при вежбу и Мил. Јосифовић.

По 3 фор. и 50 новч.: Д. Никола Огрелица у Митровици од продатих слика Др. М. Песнића.

По 2 фор.: поп Божа Поповић у Н. Саду.

По 1 фор. 50 новч.: Др. Фрања Трошић.

По 1 фор.: г. г. Урош Адин берберин и Милан Пешић дрд. мед., Свет. Драгић, Дрег. Прибићевић, Коста Кисдовић и Јован Матић.

Захваљујући свима приложницима молимо и остале српске родољубе и пријатеље омладине, да се сјете овог јоште нејаког друштва и да га ма и најмањим прилогом потпомогну. Само уз ту помоћ моћи ће друштво своје племенити задатак потпуно вршити.

Благајник: Душан Петровић мед. Предсједник: Мита Јосифовић

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Цетиње, 11 јуна.

(С Двора.) Његова Сјајност Престолонаслједник Кнез Данило присјело је из Бадена на Цетиње у понедјељник редовнијем рјечајем бродом у најповољнијем здрављу. При поласку из Бечу у Баден Његово Високанство Господар Кнез Никола са Његовом Сјајности Кнезом Данилом посјетили су Његову Светост Патријарха Српскога Георгија, који се налазио у Бечу на дјелатнијама, и под њега се дуже задржали; а Његова Светост исти дан послије подне одвратила је посјету Његовом Високанству. К пратњи Његовог Високанства придружио се г. Војвода Симо Поповић на повратку из Београда Његово Високанство.

(Личне вијести.) Г. Генерал Мединковић а. у. министар са својом госпођицом Матеном, пратио се је из Бечу на Цетиње. — Г. Вурнеф, секретар п. р. посланства, пресјело је прошле седмице са свога пута у ниоетрство.

(Из Београда.) Званичне „Српске Новине" донијеле су:

Његово Величанство Краљ благоизволио је у понедјељник 21 овог мјесеца у по дне примити у свечаној аудијенцији, у присуству Господина Министра Иностранних Дјела, Господина Војводе Саве Поповића, управника црногорскога приморја, који Му је донио наочити изасланик Његовог Високанства Николе I Кнеза Црне Горе предао одговор Његовога Високанства на потпомоћницу Његовога Величанства Краља Александра о узимању Краљевске власти, и у једној и великој врсти ордена Даниловог реда који Му Његово Високанство Кнез Црне Горе братски шаље том приликом.

Његово Величанство Краљ благоизволио је увјерити Господина Војводу, да Му братски одговор Његовога Високанства чини особито задовољство и да читајући одличја Даниловог ордена прима с поносом.

Господин Војвода је био доведен у Двор и испраћен с почастима које долазиоцу његову чини.

А „Одјек":

Јуче 4. ов. мјес. био је у Двору свечан ручак у част изасланика Његовог Високанства Кнеза Црногорског Војводе Саве Поповића. Ручку су присуствовали господа Министри, генерал Ст. Вујановић, пуковник Ђока Милановић и капетан Јов. Ведаковић, који је г. војводи придан за пријемно бављење му овде.

Његово Величанство Краљ Александар изволио је овом приликом одликовати г. Војводу Саву великијем крстом реда Св. Саве.

(Из Особског Одбора.) Београдско „Видело" жали и не може да растумачи, за што одбор за приређу прославе четиристогодишњице обдјелке штампарије није удесио тако, да та прослава падне два три дана послије отварања Гундулићева споменика у Дубровнику, како би велики број Срба могао лако присуствовати једној и другој свечности. У овом смислу ми смо у своје вријеме добили и наручену препоруку из Београда, коју смо у овом листу штампали. И познато нам је, да је то било и одобрено жељама, и да је о томе радио, да одређени дан прославе, иако би могли на њу доћи и гости из Дубровника, прасећи вазда, да ће се свечано отварање Гундулићева споменика у Дубровнику обављати у школскијем ферјјама, т. ј. у мјесецу јулу или августу, када су ђаци од науке на одмору, и кад је најповољније пријеме за излет из Лоњева, као што је и у свом овом пројекту то назначио. Пошто је пак отварање Гундулићева споменика урочено било прије школскијех ферија, одбор за прославу четиристогодишњице обдјелке штампарије није нашао да му треба одступати од горњијех обзира, и тијем онемогућити свечане листом учитељах и ученицах и у овој нашој прослави, а лако и наших из Лоњева; — које ће одборове обзире лако гости дубровачки разумјети и надамо се и — уважити.

(Из Читаонице.) Предсједник друштва четињске Читаонице, г. Томаш Вукотић примио је од „Петроград. благот. словенскрг Обштества" писмо, подписано од предсједника истог Обштества г. грофа Игнатијева, у коме захваљује на честитку Читаонице упућену обштеству приликом прославе његове двадесетстогодишњице.

РАЗЛИЧИТО.

(Јаша Карловић Грот.) У Петрограду умро је зором 6 т. мј. подпредсједник императорске академије наука, тајни државни савјетник, историк, филолог и литерарни критичар Јаков Карловић Грот у 81 години. Он се је родио у Петрограду 27 децем. (по новом) 1812 те је свршио науке у Царском Селу. С прва је служио као тајник у министарском савјету, но нашао се је посе подо лингвистичким и литерарно-историјским наукама. Већ 1838 видимо га као одлична сурадника у Пушкиновоу листу „Суврименник" гдје је објелодањивао низ критичних чланака о разним свјетским и финским књижевним производима. За тим је превео „Мајену" од Бирона и „Фритјофову причу" од Тегнера на руски језик. Г. 1840 напусти политичку службу те прими професорску столицу историје и литературе руске у Хелсингфорсу, на ком је мјесту остао двадесет година. Г. 1853 био је учитељом млађих руских великих кнежева и професором лицеја, па је за своје велике заслуге био изабран већ 1855 чланом царске академије наука. Број Гротових радова изврсно је велики; од 1840 он је био сурадником свих руских часописа, те је прави суштински стиб обрађивати књижевну прошлост Русије. Написао је дуге низ монографија, филолошких и критичних расправа и више путописа о Финској, Шведској и Њемачкој. Од његових радова наводе су спомена вриједно: „Алманах у спомен 100 годишњице Александровог свеучилишта", издање Државнијех дјела, критичко издање листова Карамзинових Дмитрјеву, издање листова царице Катарине II., биографије Ломоносова, Карамзина, Крилова, Державина, Петра Великога и т. д.

Лака му пашјат!

ТЕЛЕГРАМИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА".

БЕОГРАД, 5 јуна. — Скупштина је отворена Краљевијем престолним говором, одушевљено аплаудирањем. Кабинет је дао оставку и Домић је опет позван да састави ново министарство. У ново министарство улазе сви министри, осим Франасовића, на чије мјесто именован је Сава Грујић.

БЕРЛИН, 5 јуна. — Познато је 312 избора; изабрани су 33 конзервативца, 15 народно-либерајаца, 6 странке царства, 3 либерајане унијеа, 57 од центра, 5 пучке либерајне странке, 20 социјалдемократа, 2 антисемита, 14 Пољака, 6 Алсацијана, остали захтијевају ужи избор.

БЕРЛИН, 6 јуна. — Познато је 376 избора. Изабрано је 46 конзервативаца, 18 народно-либерајаца, 78 од центра, 25 социјалиста, а треба 169 ужијех избора.

ЛОНДОН, 6 јуна. — Краљица потврдила именовање Хенедија за отправника послова на Цетињу.

ПАРИЗ, 7 јуна. — Карно је на бољем: јако је пијанио на собу.

ПЕТРОГРАД, 7 јуна. — Трговинска конвенција руско-француска данас је потписана.

МОНПЕЛИЈЕ, 7 јуна. — Троје су умерли од колере.

БЕЧ, 8 јуна. — Делегације су затворене пошто се констатирало, да су једнаке одлуке донијеле.

ЛОНДОН, 8 јуна. — „Делиајус" доноси да је суд у Ангори осудио због пореда у Цезарији 17 Армена, међу њима два професора из Колежа Мерзивана, на смрт, 24 на тамницу од 15 до 7 година, а 15 ослободио.

ЦАРИГРАД, 9 јуна. — У расправи противу Армена у вилајету Анголском 17 су осуђени на смрт због завјере, 21 на тешку робију, а 14 ослобођени од приостеченог суда. Ова је осуда подложна касационом суду у Цариграду.

ПАРИЗ, 9 јуна. — Карно је оздравио.

МЕКА, 10 јуна. — Од 16 до 20 било је 850 смртнијех случајева.

КОПЕНАГЕН, 10 јуна. — Краљевски супрузи крећуће до који дан у Инглеску.

МАДРИД, 10 јуна. — Пред кућом Канове пресла је бомба. Злочинац је остао мртав од експлозије, он је уредник анархичког листа. Рашчи сукривци ухваћени су.

БЕРЛИН, 11 јуна. — Сазван је Рајхстаг на 4 јула.

ОБЈАВА.

Јевто Вулетић измирио је дуг од 300. талијера командиру Стевану Матановићу, те се кућа његова ослобођава.

Цетиње, 10 јунија 1893.

Број 501.

УПРАВА ВАРОШИ ЦЕТИЊА.

(1—1)

ОБЈАВА.

Кућа Марка Николина Биновића износи се на јавном виклату за измиру његових дугова.

Кућа се налази ниже Врбе до куће Луке Шакова, у линији пута цетињско-которског, иста је једнокатница, тиглом покривена.

Ко би исту жељо купити, нека се пријави подписатој Управи до 9. Августа ов. године, којег ће се дана кућа потписати ономе, који највишу цијену у готовом новцу за исту дадне.

Цетиње, 9 јунија 1893.

Број 500.

УПРАВА ВАРОШИ ЦЕТИЊА.

(1—3)

ОБЈАВА.

Сирама народбе сл. књиж. Великог Суда, под број 717. — услед презадуженог стања Николе Ђ. Бастаћа, овдашњег становника, износи се његова кућа, која постоји у овој вароши у линији главне пјаце на „Востан", на јавну продају. Кућа је једнокатна (поземљуша), дугачка је метара 12 и 96 центим. међу зидове, а садржи у себе једну камару и једно пространо двориште, које је од камаре раздијељено и при истој кужина. Тако исто за кућом има једну шталу и пространу башту, од прилике $^1/_8$ рала земље и у истој 1 бунар (бистијерну).

С тога се са овијем ставља на знање свима онијема који би је жељели купити, да се за више поменуту кућу пријаве са својом пријеном овој Управи најдаље до 1 августа тек. год., којег ће се дана кућа потписати ономе, који за исту до тад буде највишу цијену понудио.

Тако исто са овијем се позивају сви његови повјериоци, којима Никола дугује, да се до вишереченог дана пријаве потписатој управи, са чистим документима од њихова потраживања за законити намир; јер који се до тога дана не пријави, губи свако право на потраживање.

Ријека, 16 маја 1893.

(4—6) УПРАВА ВАРОШИ РИЈЕКЕ.

ОБЈАВА.

Кућа Чокета Перчевића овдашњег становника износи се на јавну продају за намир његових дугова.

Кућа се налази између куће г. Војводе Пламенца и улице испред здања Основне Школе. — Кућа је двокатница: на доњем боју има бутигу и портик, на горњем једну новију камару и кужину.

Ко би желио исту купити нека се пријави подписатој Управи до 1. Августа ове године, ког ће се дана кућа предати у власништво ономе, који за исту највишу цијену понуди, са готовим новцем.

Цетиње, 3 јунија 1893.

Број 470.

УПРАВА ВАРОШИ ЦЕТИЊА.

(2—3)

ОБЈАВА.

Према рјешењу Високог Министарства Унутрашњих Дјела од 15 априла ов. год. бр. 404 биће уведене у поштански промет од 1 идућег јула коверте за писма са поштанским маркама од **5, 7,** и **10** новчића, и моћи ће се добити по свијем нашим поштанским уредима — што се овијем до опћег знања ставља.

Цетиње, 20 маја 1893.

Број 339.

Кн. Пр. Управитељ Поште и Телеграфа:

Шпиро Поповић.

НА ЗНАЊЕ.

Једна слика *Друштва Срп. Народ. позоришта у Новом Саду* стоји у магацину опе финанције (царинарнице), од 22 августа 1890 год. — Овим се тражи власник да се пријави до 20 јуна ове године.

Цетиње, 10 јуна 1893.

Број 42.

ФИНАНЦИЈАЛНА УПРАВА

(1—3) ВАРОШИ ЦЕТИЊА.

НА ЗНАЊЕ.

У кући госп. Пера Цанићевића, у линији главне пјаце на „*Востан*" отворио сам „*Главну Кафану и Гостионицу*" под именом:

„ГРАД ОБОД."

молећи моје пријатеље и знанце као и г.г. путнике из мјеста и са стране да ме са њиховом посјетом не заборави, а јамчим за добру послугу и умјерену пијецу.

Ријека, 26 маја 1893.

Нићифор Мандић.

(3—3)

НА ЗНАЊЕ.

Потписати бојадисар (pittore e decoratore) дошавши овдје, пробавиће неколико дана, и могу свакоме, коме би потребно било, бојадисати камаре.

Цетиње, 14 маја 1893.

Хенрих Магрини
pittore e decoratore.

ПОЗИВ НА КУПОВИНУ
ЛОЗОВА
VI КРАЉ. СРП. ДРЖ. КЛАСНЕ ЛУТРИЈЕ

Ова новчана лутрија која је од државе установљена и гарантована, — пружа сваком прилику да са малим ресиром свога новца може доћи до велико новчано добити.

Ова Лутрија која се састоји само из 30.000 Лозова — издаје 15.000 згодитака, а то значи да сваки други Лоз прави згодитак.

Вучење ових Лозова подељено је у пет класа вучења, који се вуку месечно у току на пет идућих мјесеца.

Главни су добитци почињући од 20.000, 25.000, 30.000, 35.000, 40.000, 50.000, 75.000 до

ДИНАРА 150.000 у сребру

Укупна свота новаца која се издаје на добитке износи: Динара 3.208.500 у сребру.

Званичан „План" ове лутрије из кога се могу све појединости о уређењу Лутрије сазнати, — шаљем сваком на захтјев бесплатно.

По вучењу сваке класе, ја сваком купцу Лозова, шаљем званичну „Листу" од извучених згодитака.

Оригинални Лозови за 1 класу коштају: 1/1 цио Лоз Динара 24. 1/2 12. 1/4 6 а 1/8 Лоза по 3. динара.

За уплату Лозова ја примам сваковрсни новац и преобраћам у динаре тачно по дневној пијачној цијени.

Ко жели играти на овој Лутрији, нека се наноли што пре а најдаље до 5 јула ов. год. са уплатом и поруџбином Лозова за 1 класу на подписатога обратити. — Ја чим примим уплату одмах дотичном шаљем поручене Лозове преко поште.

ВУЧЕЊЕ I КЛАСЕ БИЋЕ 9, ЈУЛА ОВ. ГОД.

На лозовима из моје Колектуре продатим добивени су и исплаћени највећи згодитци као: 150.000, 75.000, 40.000, 35.000, 30.000, 20.000 и т. д.

Сваки налог и сваки срећни случај врши се у мојој радњи тачно и дискретно.

Све поруџбине треба упутити непосредно на моју адресу:

Ђорђе Р. Одавић

Крал. срп. сам. продавац Лозова

(1—3) у Београду

(Serbien.)

! МАЛИ РЕСИР — ВЕЛИКА ДОБИТ !

ПОЗИВ

на куповину срећака VI-тог кола краљ. срп. држ. класне лутрије, за приврадне циљеве.

Ова лутрија састоји се из 30.000 ком. срећака, од којих половина мора добити — давде, сваки други срећка добија.

Згодитака свега има **15.000**, међу којима има од: **10.000, 15.000, 20.000, 25.000, 30.000, 35.000, 40.000, 50.000, 75.000,** као и главни од

динара 150.000.

За исплату згодитака јамчи српска држава.

Цијело коло дијели се на 5 класа — вучења — цијена је за сваку класу подједнака:

1. цијела срећка за 1. класу с поштарином стаје 24 динара у сребру.
1. половина за 1. класу с поштарином стаје 12 дин. у сребру.
1. четвртина за 1. класу с поштарином стаје 6 дин. у сребру.
1. осмина за 1. класу с поштарином стаје 3 дин. у сребру.

Вучење 1. класе биће 1 јула тек. год.

Опширније може се сазнати из општих правила која свакоме на захтјев **бесплатно** шаљемо.

Поручбине без новаца неће се примати. Страна новета прима се по пијачном курсу.

У прошлом колу главни згодитак од дин. **150.000**, био је на срећку, која је на наше радње продата, поред тога код нас су у истом колу пали још и сљедећи згодитци: **1. од 30.000, 1. од 15.000, 1. од 10.000, 2. од 6.000, 7. од 1.000** и преко хиљаде мањих згодитака испод хиљаде динара.

Радосављевић и Мијаиловић

Београд,

овлашћени продавци крал. срп. држ. класне лутрије.

Траже се солидни и сигурни подпродавци, — за продају горњих срећака, услови су врло повољни, тако, да једна вриједна човјек поред осталих својих послова а без никаквог ресира може имати врло лијепу корист.

Ближа обавјештења, као и планови класне лутрије, шаљу се на захтјев бесплатно.

(3—3)

HERKULESBAD

(Herkulesfürdö Ungarn).

Eisenbahn, Post- und Telegraph. Station.

ЗНАЧАЈНО СВЈЕТСКО СУМПОРНО-СЛАНО КУПАТИЛО

са топлотом до 56° С.

Почетак сезоне 1 маја.

Ово климатско купатило много се побољшало. Године 1887 почетствио је *Ново Велико-мјесто аустро-угарске Монархије* ово купатило са шестнадјаномјесечним боравком.

Међународна свјетска слава ово купатило. Надрадна полиција у драмској бриљантној окружној Чрна долина.

Врло лијепо ово за купање свих болестних шкора.

Електрично освјетљено великим грађевина.

Великолепно стојеће, купаонице, салон, купаонице пушке. (Посјетиоци је продирошла годинс отворено.) Шетаонице и шаторе, поља по горама, мисаона, шведска гимнастика, електрична купатила и лечење владиних водом.

Свиња се лечарсом и пријатељ-свјеже-шетаонице. Одлично пијаћи пијецама. Перфектна свиња са свиња подуначаним водама via Orsova.

Пошаљемо пријеко, ваздух без прашине, богат на озону и лијепим шумама.

Доказима свјест на многобројних купалишних доктора на свим језицима и пријеватним језицима.

(1—1)

Употребљене црногорске

ПОШТАНСКЕ БИЉЕГЕ

сваке вриједности,

дописне карте и остало

купује код свих пошта

по највишим цијенама

Nürnberg,

Keuterstrasse 7. **Emil Schmidt.**

(2—3)

Уредник Др. А. Томановић. — Издавалац: Држ. Штампарија. — У зав. крног. државној штампарији.